# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupený Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2022, č. j. 66 Az 3/2021-25,

takto:

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## Odůvodnění:

[1] Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 25. 10. 2021, č. j. OAM-740/ZA-ZA11-ZA03-2021 neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobu podanou proti tomuto rozhodnutí pak zamítl krajský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem. Tento rozsudek žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností.

[2] Kasační stížnost byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je rovněž zastoupený advokátkou. Nejvyšší správní soud nicméně dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná podle § 104 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Nejvyšší správní soud ve své judikatuře již mnohokrát zdůraznil, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví a musí tedy kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí,

proti němuž byla podána. Kasační námitky proto nelze nahradit doslovným převzetím textu žaloby, neboť žalobní námitky směřovaly proti jinému rozhodnutí, než je rozhodnutí přezkoumávané Nejvyšším správním soudem (srov. rozsudky a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58, ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, publ. pod č. 4051/2020 Sb. NSS, ze dne 23. 9. 2020, č. j. 3 Azs 246/2019-26, ze dne 13. 10. 2020, č. j. 8 Afs 77/2020-30, ze dne 21. 1. 2021, č. j. 7 Azs 368/2020-28, ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019-50, ze dne 14. 1. 2022, č. j. 5 Afs 330/2020-46). Aby tedy byla kasační stížnost způsobilá věcného projednání, musí se její důvody vztahovat nikoli k napadenému správnímu rozhodnutí, ale k rozhodnutí soudu. V usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, publ. pod č. 4051/2020 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že i pokud žalovaný a krajský soud dospěli ke stejnému závěru, *„nepředpokládá se, že žalobce jen vezme text žaloby, v níž případně změní slovo ´žalobce´ za slovo ´stěžovatel´, a zašle jej Nejvyššímu správnímu soudu pod novým názvem ´kasační stížnost´. V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Pokud by se povinné zastoupení v kasačním řízení mělo vyčerpat tím, že advokát provede v textu žaloby výše popsané kosmetické změny a označí ji za kasační stížnost, stalo by se pouhou formalitou.“* Řízení o kasační stížnosti proto nelze považovat za druhý pokus *„ještě jednou a z pohledu stěžovatele lépe uvážit o tomtéž“* (srov. rozsudek tohoto soudu ze dne 18. 7. 2019, č. j. 1 Afs 44/2019-41). Převezme-li tedy stěžovatel do kasační stížnosti pouze text žaloby, ve kterém změní jen své procesní pojmenování a doplní označení krajského soudu, je její odmítnutí nutným důsledkem, který plně odpovídá účelu zákonné úpravy institutu kasační stížnosti.

[4] O takovou kasační stížnost jde i v nyní posuzované věci. Rozdíly mezi ní a žalobou jsou minimální a spočívají jen ve změně označení rozhodnutí, které má Nejvyšší správní soud přezkoumat a doplnění některých informací v závěru odůvodnění kasační stížnosti, které ovšem svou povahou představují pouze parafráze žalobních tvrzení. Oproti textu žaloby stěžovatel v samém závěru kasační stížnosti pouze dodal, že krajský soud jeho námitkám nepřisvědčil a zopakoval, že je s ohledem na svou kurdskou národnost diskriminován. Dále (shodně s žalobou) uvedl, že by se v případě konfliktu na místní bezpečnostní složky neobrátil, neboť by jeho právům neposkytly dostatečnou, respektive žádnou ochranu a odkázal na čl. 8 a č. 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Dodal, že ani krajský soud, ani žalovaný se dostatečně nevypořádali s otázkou diskriminace na území Turecka, a to bez jakékoliv další konkretizace tohoto tvrzení. Stěžovatel tedy na argumentaci krajského soudu nijak nereagoval a omezil se jen na opakování svých žalobních tvrzení, jež opět spočívají v popisu protikurdských nálad v turecké společnosti s poukazem na trestní stíhaní bývalých i současných členů prokurdské politické strany HDP, respektive jsou jen výrazem nesouhlasu stěžovatele s napadeným rozsudkem bez bližší argumentace. Nejedná se proto o kasační námitky ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

[5] Lze tedy uzavřít, že kasační stížnost zcela zjevně míří pouze proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu a nikoli proti rozhodovacím důvodům krajského soudu, a opírá se tak jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 26. května 2022

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu